

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

Bergen Tamilsk Avis,
Krohnegården 5b,
5146 Fyllingsdalen,
Norway.

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440 (Print ISSN: 2703-8785)

**பனியும் பனையுமாக
நான்காவது வருடத்தில்**

Bergen Tamilsk Avis - no.34 - Feb. 2024 - தேன் தமிழ்தழ் - மாத இதழ் - இல.34 மாசி - 2024

உறவுகளுக்கு வணக்கம்

தேன் தமிழ் இதழ் மூன்று ஆண்டுகளைக் கடந்து, நான்காவது ஆண்டில் இந்த இதழின் ஊடாகத் தடம் பதிக்கின்றது.

நேர்வே நாட்டின் முக்கிய தகவல்கள், செய்திகள், விமர்சனக் கண்ணோட்டங்கள், மருத்துவ ஆலோசனைகள், உலக நடப்புகள் மட்டுமல்லாது தாயகத்து, புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களது முக்கிய படைப்புகளையும் தாங்கி மலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

பல சிறந்த சமூக சிந்தனையுள்ள இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தேன்தமிழ் இதழுக்கென தமது ஆக்கங்களை தந்து வருகிறார்கள். மிகப்பெரும் வேலை பழுவும் சமையம் நிறைந்ததெனினும், வாசகர்களான உங்களது ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களும், தட்டிக் கொடுத்தலும், ஊக்குவிப்பும் எம்மைச் சோர்வடையவிடாது பணியாற்ற வைக்கிறது என்றே கூறலாம்.

தேன் தமிழ்தழில் எமது இளையோர் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்ற முனைப்போடு சில முயற்சிகளை செய்தோம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஓரளவு இளையோரை உள்வாங்கியிருந்தாலும், நாம் நினைத்தளவு அவர்களின் ஈடுபாடு கிடைக்கவில்லை என்றே கூறலாம். எதிர்வரும் காலங்களிலேனும் இளையோரின் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் வகையில், அவர்கள் தேடலில் ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும் அதன் வழி அவர்களது சிந்தனைத்திறனும், எழுத்துத்திறனும் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே தேன் தமிழ்தழின் அவாவாகும்.

வருடாவருடம் இதழுக்காக சந்தாப்பணம் செலுத்தி, எம்மை உச்சாகப்படுத்தி வரும் அன்பு உறவுகளுக்கு எமது நன்றிகள்.

தொடர்ந்து தேன் தமிழ்தழின் பயணத்தில் படைப்பாளிகளும், வாசகர்களும் பலம் சேர்ப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த நான்காவது ஆண்டின் முதல் பிரதியை உங்கள்முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

தேன் தமிழ்தழ்

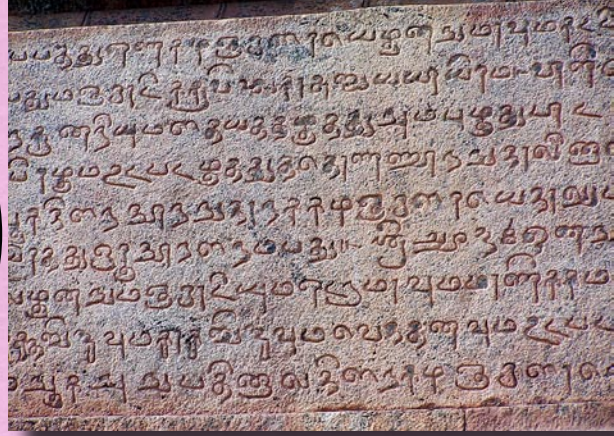
Ansvarlig redaktør: Julius Antoni

ஆசிரியர்: யூலியஸ் அன்ரனி

தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

சர்வதேச தாய்மொழி தினம்

மாசி 21ம் திகதியன்று சர்வதேச தாய்மொழி தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. தாய்மொழி தினம் என்பது தாய்மொழி மற்றும் மொழியியல் பன்முகத்தன்மையின் ஆண்டு விழாவாகும். ஒரு மனிதனின் தாய்மொழி அவனது அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் பிரதான கருவியாகும்.

1952 மாசி 21ம் நாளன்று பங்களாதேச Dhaka நகரில் வாழ்ந்த மக்கள் (கிழக்கு பாக்கிஸ்தான்) தங்கள் தாய்மொழியான பங்களா மொழியினை பாதுகாப்பதற்காக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். பெரும்பான்மையானவர்கள் பங்களா மொழி பேசினாலும், உருதுவை மட்டுமே அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக அரசு அறிவித்தது. இதனை எதிர்த்து அம்மக்கள் போராடினர். அவ்வேளை வன்முறையில் பல மாணவர்கள் கொல்லப்பட்டனர், 100க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர். எனவேதான் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு சர்வதேச தாய்மொழி தினத்தைக் குறிக்க இந்த நாளினைத் தேர்ந்தெடுத்தது.

1999 நவம்பர் 17 இல் யுனெஸ்கோவின் பொது மாநாட்டின் போது சர்வதேச தாய்மொழி தினம் அறிவிக்கப்பட்டது.

இன்று உலகில் ஏறக்குறைய 7,000 மாறுபட்ட மொழிகள் உள்ளன, ஆனால் அவற்றில் சில மொழிகள் மட்டுமே கல்வியிலும் பொதுத்துறையிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உலகளவில் 2.3 பில்லியன் மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் கல்வியைப் பெறுவதில்லை, இது அவர்களது மொழியினை அழிவுப்பாதைக்கே இட்டுச்செல்லும். மேலும் அவற்றைப் பாதுகாக்க தீவிர முயற்சிகள் எடுக்கப்படாவிட்டால், உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் குறைந்தது 43% மொழிகள் மறைந்துவிடும் அபாயத்தில் உள்ளன. ஒரு மொழி அழிந்தால் அது அந்த இனத்தையும் அவர்களது கலாசாரத்தையும் அழித்துவிடும் என்பது பேருண்மையாகும்.

தாய் மொழி தினம் நோர்வேயில் பாலர் கூடங்களிலிருந்து உயர்தர பாடசாலைகள் வரையுள்ள மாணவர்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. தாய் மொழியின் முக்கியத்துவத்தினை மிக அவதானமாக கொடுப்பதோடு, தமது மொழியினை ஊட்டுவதன் மூலம் தமது நாட்டின் பண்பாட்டையும் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கின்றார்கள். வாசிக்கவே ஆரம்பிக்காத பாலகர்களுக்கும் இந்த நாட்டின் கலாசாரம், பண்பாடு நாட்டு வளங்கள் போன்றவற்றினை உரையாடல்கள் மூலம் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். அதேபோல் புலம்பெயர்ந்து நோர்வேயில் வாழ்ந்துவரும் மக்களும் தமது தாய் மொழியினை தங்கள் குழந்தைகளுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்கான வழிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து வருகின்றது.

தேசிய நூலகங்கள் இத்தினத்தினை இன்னுமின்னும் முக்கியத்துவப்படுத்த பாலர் கூடங்களையும் பாடசாலைகளையும் ஊக்குவித்துவருகின்றனர்.

இந்த நாள் மொழியியல் பன்முகத்தன்மையைக் கொண்டாடுவதற்கும், அனைத்து மொழிகளுக்கும் மரியாதை செலுத்துவதற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். நிலையான வளர்ச்சி, கலாச்சார புரிதல் மற்றும் அமைதிக்கு தாய்மொழிகளின் முக்கியத்துவம் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த யுனெஸ்கோ தாய்மொழி தினத்தை ஒரு தளமாக பயன்படுத்துகிறது.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள்:

**கண்டிக்கவும், தடுக்கவும்
புதிய சட்டங்கள்**

*பெண்களுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல்கள்,
வன்முறைகளை கண்டிக்கவும், தடுக்கவும்
ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில்
புதிய சட்டம் நிறுவப்படுகிறது.*

யூலியஸ் அன்ரனி

ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடாளுமன்றம் மற்றும் அமைச்சர்கள் குழு கடந்த மார்ச் 13, செவ்வாய்க்கிழமை மாலை புதிய சட்டத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது.

பெண்களுக்கு எதிராக பாலின அடிப்படையிலான வன்முறைகள் ஏராளமான நாடுகளில் அதிகமாகி வருகிறது. வன்முறையானது உடலியல் ரீதியாகவோ, உளவியல் ரீதியாகவோ அல்லது பாலியல் ரீதியாகவும் இருக்கலாம். அச்சுறுத்தல், அடித்தல், வற்புறுத்துதல், பாலியல் துஷ்பிரயோகம், துன்புறுத்துதல், அடிமைப்படுத்துதல், கட்டாய திருமணம், பிறப்புறுப்பைச் சிதைத்தல், குழந்தைத் திருமணம் அல்லது கொலை செய்தல், சமூக ஊடக, இணையத்தளங்களில் துன்புறுத்துவது போன்றவை அனைத்தும் வன்முறையாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆனால் உலகில் பல இடங்களில் பெண்களுக்கு சட்டரீதியான உறுதி இல்லை. மற்றும் பல வன்முறைக் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் தப்பித்து வருகின்றனர். எனவே பெண்களது பாதுகாப்பை அதிகப்படுத்த புதிய சட்டம் ஒன்றினை ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடாளுமன்றம் முன்வைக்கிறது.

இது விடயம் தொடர்பாக பல தடவைகள் பேசப்பட்டாலும், ஐரோப்பிய நாடாளுமன்றில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை எதிர்த்து புதிய சட்டங்களை நிறுவுதல் இதுவே முதல் தடவையாகும்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையை நாங்கள் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பது யூனியன் முழுவதிலும் உள்ள ஒரு தெளிவான பார்வையாகும் என்று EU பாராளுமன்ற உறுப்பினர் Frances Fitzgerald பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்துள்ளார்.

தினசரி பெண்களும், சிறுமிகளும் வன்முறைக்கு உள்ளாகி வருகின்றனர். யுத்த பிரதேசங்களிலும் அதிகார வர்க்கத்தினராலும், நெருக்கமான குடும்ப உறவுகளுக்கும் இவ்வகையான வன்முறைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

நோர்வே உட்பட அனைத்து நாடுகளிலும் பெண்களைப் பாதிக்கும் மனித உரிமைப் பிரச்சனை வன்முறை அதிகரித்து வருகிறது. மே 2014ல் நகர்ப்புற மற்றும் பிராந்திய ஆராய்ச்சிக்கான நோர்வே நிறுவனம் (NIBR) ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டது. நோர்வே மக்களில் வன்முறை, துஷ்பிரயோகம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளன. மேலும் நெருங்கிய உறவுகளில் வன்முறை ஏராளமானோரை பாதிக்கிறது என்பதை அவ்வறிக்கை சுட்டிக்காட்டியது.

பாலியல் ரீதியான வன்முறைகள் பெண்களை பெரிதும் பாதித்து வருகிறது. வன்முறை மற்றும் துஷ்பிரயோகத்தின் பெரும்பகுதி காவல்துறை, நீதித்துறையிடம் இருந்து மறைக்கப்படுகிறது.

பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு சிறிய பகுதியினர் மட்டுமே பாதிப்புக்குப் பின்னர் உதவியை நாடி, மருத்துவ சிகிச்சை பெற்றனர்.

அவமானம் காரணமாக பல பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் அனுபவித்ததை தகுந்த இடத்துக்கு அறிவிக்க அல்லது உதவியை நாட துணிவதில்லை. அனைத்து பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களிலும் 50 சதவீதம் வரை 16 வயதுக்குப்பட்ட சிறுமிகளுக்கு எதிராக நடக்கிறது.

650 மில்லியன் பெண்களுக்கு 18 வயதுக்கு முன்பே திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்தது 200 மில்லியன் வரையில் பிறப்புறுப்பு சிதைவுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்.

மனித வன்முறைக்கு ஆளாகியவர்களில் 72 சதவீதமானோர் பெண்கள் என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை பாலியல் வன்முறைகளாகும்.

இது விடயத்தில் இலங்கையில் நடந்தேறும் வன்முறைகள் எண்ணிலடங்காதவை. அவை கணக்கிடப்படுவதுமில்லை. ஈழப்போராட்டம் ஆரம்பமாகும் முன்னரும், போராட்ட காலங்களிலும், போராட்டத்தின் பின்னரும் பெண்களுக்கு எதிரான ஏராளமான வன்முறைகள் நடைபெற்றே வருகின்றன.

பாதிக்கப்பட்ட ஏராளமான பெண்கள் தமது குடும்பத்தாலும், சமூகத்தாலும் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறான பெண்களையும், அவர்களுக்கு பிறக்கும் குழந்தைகளையும் பராமரிக்கும் இல்லங்கள் பல இலங்கையில் உள்ளன.

அவற்றுள் கத்தோலிக்க திருச்சபை அருட்சகோதரிகளின் துறவற சபைகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

இன்னும் குறிப்பிட்டு சொல்வதானால்:

“நல்லாயன்” கன்னியர்மட அருட்சகோதரிகள் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை பராமரிக்கும் பணிகளை மிக அர்ப்பணிப்போடு ஆற்றிவருகின்றார்கள். அவர்களது மடங்களில் இலங்கை நாட்டின் பலபாகங்களிலுமுள்ள, கைவிடப்பட்ட பெண்கள் மறுவாழ்வு பெற்றுவருகிறார்கள்.

அங்குள்ள ஏராளமானவர்கள் தமது குடும்ப உறுப்பினர்களாலும், சமூகத்தவர்களாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களாவர். அப்பெண்களை மீண்டும் சமூகத்துள் ஒரு சராசரி மனுசியாக சேர்க்க வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு பொதுக்கல்வி, தொழிற்கல்வி போன்றவை மட்டுமல்லாது, தமக்கெதிரான வன்முறைகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது போன்ற பல முக்கிய விடயங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இருந்தாலும் இப்பணிகளை மேற்கொள்வதில் அருட்சகோதரிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் ஏராளம் என்றே கூறலாம். பொருளாதார சிக்கல்களுக்கு அப்பால் தம்மை பிறருக்காக அர்ப்பணித்து பணிபுரிய போதிய புதிய பணியாளர்கள் பற்றாக்குறையே பெரும்சவாலாக தற்காலத்தில் காணப்படுவதாக கன்னியர்மட பொறுப்பாளரான அருட்சகோதரி ஒருவர் கவலையோடு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பெண்களுக்கு நடந்தேறும் கொடுமைகளை கண்டிக்கும் வகையில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் எடுக்கப்படும் புதிய சட்டவிதிகளை உலக நாடுகளும் கவனத்திற் கொள்வது அவசியமாகும். அதுமட்டுமல்லாது இலங்கை போன்ற நாடுகளில் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு எதிரான விழிப்புணர்வு சமூகமட்டங்களில் கொடுக்கப்பட வேண்டியமை மிகவும் அவசியமாகும்.

உலக வானொலி தினம்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாசி 13ம் நாளன்று வானொலி தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினம் முதன்முதலில் 2011இல் யுனெஸ்கோவால் கொண்டாட்ட நாளாக அறிவிக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டே ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை அதிகாரபூர்வமாக அங்கீகரித்து அறிவித்தது.

1946ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகளின் வானொலியான “ஐக்கிய நாடுகளின் வானொலி” நிறுவப்பட்டது.

வானொலி தினத்திற்கான இந்த ஆண்டின் கருப்பொருள் “வானொலியின் கடந்த காலம், எதிர்காலம்” என்பதாகும். வானொலி 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக காற்றில் கலந்துவருகிறது, அதேவேளை அடுத்த 100 ஆண்டுகள் வானொலியின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதே இவ்வாண்டின் விவாதப் பொருளாகும். இது விடயத்தில் உலகின் பல்வேறு வானொலிக் குழுக்களிடத்திலும் விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

வானொலி என்பது உலகளவில் அதிகமான மக்களை மிக வேகமாக சென்றடையும் ஒரு தகவல் தொடர்பு ஊடகம். இந்த மகத்தான ஊடகம் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக, ஐக்கிய நாடுகள் தனியான வானொலி தினத்தைக் குறித்து கொண்டாடி வருகிறது.

தற்காலத்திலும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் உள்ளூர் சமூகங்களில் பெரும்பாலும் இணைய வாய்ப்புக்கள் அற்ற நிலை காணப்படுகிறது. எனவே அந்தப் பகுதிகளில் வானொலி மிக முக்கியமான கருவியாகும். எழுத, படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு வானொலி மிகவும் முக்கியமானது. அதுமட்டுமல்லாது பொருளாதார அடிப்படையில் மிகவும் மலிவான ஊடகமும் வானொலியாகும் என்பதே FN உடைய முக்கிய கருத்தாகும்.

ஜனநாயகம் மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தை பேணுவதற்கு வானொலி ஒரு சிறந்த ஊடகமாகும்.

வானொலியின் 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான சேவை முழு அளவில் எக்காளமிட்டு கொண்டாட வேண்டும். வானொலி ஏனைய ஊடகங்களை விடவும் பழமையானதும், பிரபலமானதும், மக்களால் பெரிதும் நம்பப்படுவதுமாகும். இருந்தாலும் டிஜிட்டல் தளங்கள், பரவலான சமூக ஊடகங்கள் போன்றன பெரும் சவாலாகவே உள்ளன. வானொலியினை கேட்கும் நேயர்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்துள்ளமையினை புள்ளிவிபரங்கள் காட்டி நிற்கின்றது. இருப்பினும் வானொலி சிறிதும் சோராது தனது பணியை உலக அளவில் செவ்வனே ஆற்றி வருகிறது. காற்றுள்ளவரை வானொலியின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். உலகிலுள்ள அனைத்து மொழிகளிலும் வானொலிச்சேவை நடந்துவருகிறது. அனைத்து நாடுகளும் வானொலிச்சேவையை நாடாத்த வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் முனைப்பாகவுள்ளன. வானொலிக்காக தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, வெறுமனே சம்பளத்துக்கு மட்டுமல்லாது, சேவையாகவும் தொண்டாகவும் பணிபுரிபவர்கள் ஏராளம். அவ்வாறான அர்ப்பணிப்பாளர்கள் உள்ளவரை அறிஞர் மார்க்கோனியின் அரிய கண்டுபிடிப்பான வானொலிச்சேவை காற்றை நிறைத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

வானொலியில் பணிபுரியும், வானொலியைக் கேட்கும் அனைவருக்கும் சிறப்பான வாழ்த்துக்கள்.

வானொலிப்பேட்டி
1920

நகரத்தைத் தின்ற தீ - 120ஆண்டுகள்

படம்: தமயந்தி

-தமயந்தி-

Arkiv bilde

நோர்வேயில் நிகழ்ந்த மிகப்பெரும் தீவிபத்துக்களில் ஒன்றாக 120 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஓலசண்ட் நகரத்தை சுட்டெரித்த தீவிபத்து வரலாற்றில் ஊன்றி எழுதப்பட்டதாகும்.

1904ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 23ஆம் தேதி சனிக்கிழமை நள்ளிரவு தாண்டிய 02.15 மணியளவில் ஓலசண்ட் நகரத்தில் ஒரு தீப்புயல் உருவாகியது. நகரத்தின் கீழைக்கடற்கரை வீதியில் (Nedre Strandgate 39) இயங்கிக் கொண்டிருந்த Aalesund Preserving Co என்ற இரசாயனத் தொழிற்சாலையில் இருந்து உருவாகி இந்தத் தீப்புயல் எழுந்தது. இந்தத் தொழிற்சாலை ஓலசண்ட் நகரத்தில் கடற்கரையோரமாக அமைந்திருந்தது.

சம்பவ தினத்தன்று மாலையில் சில சிறுவர்கள் இந்தத் தொழிற்சாலையை அண்டிய கடற்கரையில் தீக்குச்சிகளைக் கொழுத்தி விளையாடியதாகச் சொல்லப் படுகின்றது. அன்று சூறாவளி காற்றுடன் ஒரு பலமான புயல் வீசிக்கொண்டிருந்தது. சிறுவர்கள் விளையாடிவிட்டுச் சென்றபின் அவர்கள் மீதம் வைத்துச் சென்ற தீப்பொறிகள் காற்றோடு அள்ளுண்டு இரசாயனத் தொழிற்சாலையில் பற்றியதாக நம்பப்படுகின்றது. அறியாச் சிறுவர்கள் கடற்கரையில் “முன்னர் இட்ட தீ பின்னால் வந்து ஒரு

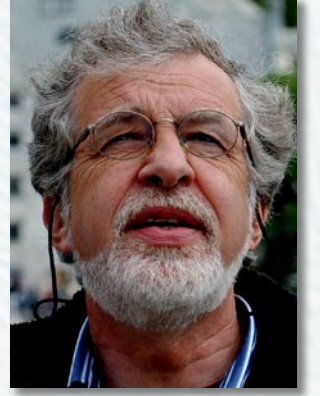
நகரத்தையே எரித்துச் சாம்பராக்கும் என்று எந்த ஆருடக் காரரும் சொல்லி வைக்கவுமில்லை, எழுதி வைக்கவுமில்லை”.

நோர்வேயின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரும் தீ விபத்துக்களில் இதுவும் ஒன்றாகப் பதியப்பட்டு விட்டது. ஓலசண்ட் நகரத்தில் அப்போதிருந்த 1070 வீடுகளில், இந்தத் தீ விபத்தினால் 850 வீடுகள் எரிந்து சாம்பராகின. அன்று மிகக்குறைந்த வசதிகளோடு இயங்கிவந்த நகரத்தின் தீயணைப்புப் படையின் அதி சாதாரணமான விடாமுயற்சியினால் சுமார் 230 வீடுகள் தீயிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டதுடன், அயலக ஊர்களுக்கும் இந்தத் தீப்புயல் பரவாமல் தடுக்கப் பட்டது. இந்த தீச்சூறாவளியால் குறைந்தபட்சம் பத்தாயிரத்திலிருந்து பன்னிரண்டாயிரம் பேர்வரை வீடற்றவர்களாக ஆனார்கள். பெருமளவான நகரவாசிகள் தங்களுக்குச் சொந்தமான அத்தனை சொத்துக்களையும் நெருப்புக்குக் காவு கொடுத்துவிட்டு, இழப்பதற்கு உயிரைத் தவிர வேறேதும் அற்றவர்கள் ஆனார்கள். இந்தத் தீவிபத்தின் விபரங்களை முழுவதுமாக இங்கே பதிவு செய்ய முடியாமைக்கு வாசகர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்.

இந்தத் தீ விபத்தின் 100வது நினைவுப் பதிவுகளை விவரண, ஆவணப்பமாக்கும் முயற்சியை 2003ஆம் ஆண்டு நோர்வேயின் தேசியத் தொலைக்காட்சி திட்டமிட்டது. இதன் பொருட்டு நோர்வேஜிய திரைப்பட, ஆவணப்பட இயக்குநர் Oddgeir Bruaset அவர்களின் இயக்கத்தில் “Bybrann” விவரண,

ஆவணப் படத்தின் படப்பிடிப்பு திட்டமிடப்பட்டு, நடாத்தப் பட்டது. இதன் படப்பிடிப்புக்கான களப்பதிவு நிழற்படப் பிடிப்பாளனாக நோர்வே தேசியத் தொலைக்காட்சி (NRK) என்னை நியமித்திருந்தது. சுமார் 60 நாட்கள் இந்தப் படப்பிடிப்புக் குழுவோடு களப்பணிக்கான பயணங்களை மேற்கொண்டேன். நிறையவே சுவாரஸ்யமான அனுபவங்கள். நிறையவே ஆபத்தான தருணங்கள்.

அதில் ஒன்றை மட்டும் இங்கே பதிவு செய்ய விரும்புகின்றேன். இந்தப் படப் பிடிப்புக்காக 19ஆம் நூற்றாண்டு பழமையான சில (பாவனைக்கொவ்வாத) வீடுகளை தேசியத் தொலைக்காட்சி விலை கொடுத்து வாங்கியிருந்தது. அவற்றைத் தீ மூட்டி எரிக்கும் காட்சிகள் படமாக்கப் பட்டன. ஒரு நாள் ஒரு பேக்கரியை எரித்து படமாக்கும் காட்சி. அதற்குமுன் அந்த பேக்கரிக்குள் சில காட்சிகள் பிற்பகலிலிருந்து இரவு 9மணி-வரை படமாக்கப் பட்டன. அதன் பின் மொத்த வீட்டையும் தீ மூட்டி பதிவு செய்யும் படப்பிடிப்பு. இரவு பத்துமணியளவில் படப்பிடிப்பு ஆரம்பமானது. நவம்பர்மாதம் என்பதால் பனிக்குளிரும் கூடவே குளிர்காற்றும் வீசிக் கொண்டிருந்தது.

நான் எனது புகைப்படக் கருவிகள், தளபாடங்களை அந்த பேக்கரிவீட்டின் இரண்டாவது தளத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வெளியேறுவதற்கு முன் பேக்கரி வீட்டுக்கு தீ வைத்து விட்டார்கள். நல்லவேளையாக ஒரு தீயணைப்புப்படைவீரர் நான் வீட்டினுள்ளே அகப்பட்டுக் கொண்டதை அவதானித்து விட்டார். பேக்கரியை முழுவதுமாக நெருப்பு சூழ்ந்து கொள்வதற்குமுன் மீட்கப்பட்டேன்.

2004ஆம் ஆண்டு இந்த ஆவணப்படம்

வெளியிடப்பட்டபோது எனது புகைப்படக் கண்காட்சியும், என்னால் எடுக்கப்பட்ட படங்களில் 16படங்கள் தபால் அட்டைகளும் அச்சாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன.

இந்தப் பெரும் தீ விபத்தின்பின் மீளவும் ஓலசுண்ட் நகரம் மிகவும் அழகான கட்டிடக் கலைத்துவம் மிக்கதாக மறுநிர்மாணமாக கட்டியமைக்கப்பட்டது.

Alle Fargebilder: Thamayanthi Simon

வறும்சத்வனி கவிதை

அதிகாலை
விழித்துக்கொண்டேன்
தனதுதடத்தில் தொடர்வண்டி
தடதடத்து ஓடுகிறது.
என்னைக்கருவில் சமக்காத தாய் உறங்கிக்கொண்டு
இருக்கிறாள்,
இவளின் கரடு முரடான சுவாசம்
என் இதயத்தில் கனக்கிறது.
இளையவனாய்
அறுத்துக்கொண்டோடி
கிழவனாய் அவள் முன்
மீண்டும்
இரத்தமும் நிணமுமாய்
அவளின் ஆயிரம் தொப்புழ்கொடிகள் பின்ன
கிடந்து துடித்தேன்
அமுதபடி அணைத்தாள்
அணைத்தணைத்து அமுது நனைந்தாள்,
நனைத்தாள். உயிர்த்தேன்.
தேவதையின் ஓராயிரம் கரங்கள்
என் இதயத்தை வருட,
என் கண்ணீரின் சுரப்பிகள் வற்றும்
வரை அழகை,

பறவைகளின் ஒத்திசைவான ஓலிகள்.
விடியலை கூவி அழைத்த
சேவல்கள்,
அகவும் மயில்கள்
விடிந்தது.
எதை இழந்தேன்
என்பது போல,
இழந்தனவற்றை சொல்லிச்சொல்லி
உயர்ந்து நின்றது பனை.

கிணற்றடியில் நின்றேன்,
தங்கை கொண்டு வந்த தேனீர்
இழந்தவற்றைச் சொல்லிச்சொல்லி
தொண்டையில் இறங்கியது
அமிர்தமும் அன்புமாய்.
மயில்களின் அகவல்
கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது.

திறமை தகமைகள்
இருந்தும்.....

புறந்தள்ளப்படும்

இலங்கை தாதியர்

Mohamed Ali Yaseer Arafath

கூடந்த ஏழு வருடங்களில் அமெரிக்கா இலங்கைக்கு 3000 தாதியருக்கு தொழில்வாய்ப்பை வழங்கியது எனினும் மூன்று பேர் மட்டுமே இதுவரை அந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் COPA குழுவின் ஒரு அமர்வில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சுகாதார அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர்களில் ஒருவரான Dr.சனில் பெராரா மற்றும் Auditor General Office இதற்கான காரணமாக தாதியர்கள் ஆங்கில அறிவு குறைவு காரணமாக ஆங்கில பரீட்சை IELTS சித்தியடைய தவறுகின்றமை, மற்றும் Sri Lanka Foreign Employment Bureau வின் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளை குறிப்பிடுகின்றனர். ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய இந்த ஒப்பந்தம் சரியான முறையில் கைச்சாத்திடப்படாமை Labour Department மற்றும் Foreign Employment Bureau குறைபாடு என Parliament Committee of Public Accounts எனப்படும் COPA வில் சாட்சி பதிவாகியுள்ளது.

இலங்கையில் தாதியர்கள் மிகவும் சிறந்த திறன் வாய்ந்தவர்கள். மிகவும் கடினமான பயிற்சி வழங்கப்பட்டு தங்கள் பணியை திறம்பட செய்வார்கள். அவர்கள் திறன் அடிப்படையில் எந்த பரீட்சையும் சித்தியடையக் கூடியவர்கள். ஆனால் துரதிரஷ்டவசமாக அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சரியான பின்புல அறிவை பெற்றிராதவர்கள். நிச்சயமாக இது அவர்களின் பிழையில்லை இந்த நாட்டின் தேசிய கொள்கைப் பிழை. இலங்கையை கைத்தொழில் மயமாக்கி தொழில் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியதே ஒரு தேசத்தின் முக்கிய கடமை. ஆனால் இங்கு அது நடைபெறவில்லை.

அதைவிட மோசமான செய்கை என்வென்றால், அவரவர் தனிப்பட்ட ரீதியில் சர்வதேச மொழிப்புலமை பெற்று தொழில் தேடி புலம் பெயர்ந்த வாய்ப்பை இந்த சந்தர்ப்பவாத புண்ணாக்குகள் தங்கள் போலித் தேசியவாத கருத்துகளை பரீட்சித்துப் பார்க்க விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சி பெறாத சுதேசிய மொழிகளை Vernacular and Sectarian விடயங்களை கல்வி திட்டத்தில் புகுத்தி பல தலைமுறைகளை சீரழித்தது தான். தீவுக்குள் நின்று கம்பு சுற்ற பேர்னிச்சர்களை உடைக்க சுதேசிய மொழிகள் போதும். ஆனால் அதற்கு வெளியே ஒரு ஆணியும் புடுங்க இயலாது.

ஆங்கில அறிவு இன்மை காரணமாக இலட்சக்கணக்கான இலங்கையர்கள் திறமை இருந்தும் தகமை இருந்தும் அதற்கு ஏற்ப தங்கள் professional attainment அடையாமல் இலங்கை

இழப்பது பல பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் இதை உண்மையில் கணக்கெடுத்தால் இலங்கையின் மொத்த கடன் மொத்த தேசிய உற்பத்தியை தாண்டி நிற்கும்.

இலங்கையில் மிகப் பலமான ஆங்கில கல்விச்சாலைகள் நூற்றாண்டுக்கு அதிகமான தலைசிறந்த கல்விப் பாரம்பரியம் கொண்டு அப்போதைய சமகால உலகில் மிகவும் முன்னேற்றகரமான நிலையில் இருந்தது. அப்போதைய உலக யதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் global literacy average விட இலங்கையில் ஆங்கில புலமை இருந்தது. அதனால் இலங்கை சிவில் சேவை அதிகாரிகள் சிங்கப்பூர், மலேஷியா, கரீபியன், இந்து சமுத்திர தீவுகள், பசுபிக் சமுத்திரத் தீவுகளுக்கு White collar புலமை ஏற்றுமதி செய்யும் நிலையில் இருந்தது.

ஆனால் இன்னொரு துரதிரஷ்டவசமாக ஆங்கில கல்வி முற்றாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மூன்று தசாப்தங்கள் காரணமாக பிட்டத்தில் சூடு பட்டபின் ஜே.ஆர் காலத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட அனைத்து ஆங்கில அறிவு வளர்க்கும் அத்தனை முயற்சிகளும் இற்றைவரை படுதோல்வியில் முடிந்துள்ளது என்பதே கசப்பான உண்மை.

GOVERNMENT NURSES 38750	REGISTERED NURSES 25435	UNREGISTER NURSES 13315
----------------------------	----------------------------	----------------------------

குப்பையில் போட்டாலும் குண்டுமணி மங்காது போன்ற குறைந்த சதவீதம் அதி திறன் கொண்டவர்கள் எங்கும் தங்கள் சாதனைக் கொடியை நிலை நாட்டுவார்கள். அதை வைத்து கல்வித்திட்டத்தின் வெற்றியை அளப்பது தமது கல்வியறியாமையின் வெளிப்பாடு.

உண்மையில் Gaussian Distribution அடிப்படையில் மிகப்பெரிய Cohort ஆக விளங்கும் - 1SD to +SD. வகுப்பில் இருக்கும் 68 சதவீதமான சராசரி மாணவர்களின் வாழ்வில் கல்வித்திட்டம் எத்தகைய வாழ்க்கை தரத்தை எதிர்காலத்தில் வழங்கும் என்பதே முக்கியமானது. இவர்கள் தான் இன்று கட்டாருக்கும் டுபாய்க்கும் சவுதிக்கும் ஓடுபவர்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு தரமான ஆங்கில அறிவு வழங்கப்பட்டிருந்தால் அபிவிருத்தி அடைந்த OECD நாடுகளில் இதைவிட பத்து மடங்கு சம்பாதிக்கும் ஆற்றலை பெற்று இருப்பார்கள். இதனால் அவர்களும் வளர்ந்து நாட்டில் உள்ள மற்றவர்களையும் வாழச் செய்திருப்பார்கள்.

உதாரணமாக இலங்கையில் தற்போதைய நிலையில் வருடாந்தம் 300 தாதியரை 5 வருடங்களுக்கு பணி விடுவிப்பு செய்ய முடியும் என்று சுகாதார அமைச்சு கணித்துள்ளது. மத்திய தர திறமையான அமெரிக்க தாதியர் சம்பளமாக வருடாந்த சராசரியாக 125,000 டொலர்களை பெறுகிறார்கள் வசதியான முறையில் வாழ வருடாந்த வாழ்க்கைச் செலவு 40,000 டொலர்கள் போக 85,000 டொலர்களை மிச்சம் பிடிக்க திறமையான இலங்கை பெண்கள் கௌரவமான முறையில் சம்பாதித்து அனுப்பி வைக்கலாம்.

ஐந்து வருடங்களுக்கு இது அரை மில்லியன் டொலர். 300 தாதியர் ஐந்து வருடங்களுக்கு 150 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் அனுப்பி வைப்பார்கள். இதுவே நமது நாட்டில் Nursing Intakeஐ கூட்டி பாடசாலை கல்வி போனால் போகட்டும் என்று தாதியர்

கல்லூரியிலாவது சர்வதேச பரீட்சைகள் IELTS, OET, TOEFL, CEFR, PTE போன்றவற்றை இலக்கு வைத்து பயிற்சி வழங்கினால் இந்த 3000 பெண்களும் 1.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை அவர்களின் ஐந்து வருட contract periodஇல் கொண்டு வந்து சேர்ப்பார்கள்.

இந்த தொகை இலங்கையின் 2023 பட்ஜெட் அடிப்படையில் ஒன்றரை வருட சுகாதார துறைக்கு வரவுசெலவில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு சமனானது. இதன் இன்னொரு பரிமாணமாக ஒரு தாதியை குடும்பத்துடன் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவது 50 தாய்மார்களை குழந்தைகளிடம் இருந்து பிரித்து பிழைப்புக்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வீட்டுப் பணியாளர்களாக அனுப்புவதை தவிர்க்க முடியும். எனவே மறைமுகமாக 3000 தாதியர்கள் 150,000 குடும்பங்களை தாய்மார்களுடன் இணைத்து வைக்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள். இது தாதியின் கணவரின் Spouse Working Right காரணமாக அவர் உழைக்கும் சம்பாத்தியம் இல்லாமல் கணக்கிடப்பட்டது. அத்துடன் This is not the bird in bush but it lies in our very hands.

எனது ஆய்வின் போது ஆங்கில மொழி பேசும் விகிதாச்சாரம் குறித்து பார்க்கையில் 18 சதவீதமான இலங்கையர்கள் ஆங்கிலத்தை ஆகக் குறைந்தது survival level ஆகவேனும் பாவிக்கும் திறமை உடையவர்கள் என தெரிகிறது. ஆபிரிக்க நாடுகளில் மிகவும் சிறந்த மாற்றம் நிகழ்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. உதாரணமாக உகண்டா 89, சிம்பாப்வே 82, லைபீரியா 65, நைஜீரியா 55, கென்யா 18 சதவீதம் அதாவது இலங்கையின் அதே அளவு. தென்கிழக்கு ஆசியா பசுபிக் தீவுகள் மிகவும் சிறந்த இடத்தில் உள்ளன. உதாரணமாக மிகவும் அபிவிருத்தி குறைந்த அதிகளவான ஆதிக் குடிகள் வாழும் பப்புவா நியூ கினியில் 48 சதவீதம். ஆனால் தென் அமெரிக்கா கண்டத்தில் ஆங்கில அறிவு குறைவு அதனால் அவர்களுக்கு பிரச்சனை கிடையாது ஏனெனில் அவர்களுக்கு ஸ்பானிஷ் பேர்ச்சகீஸ் மொழியில் 90 சதவீதத்தை தாண்டிய புலமை இருக்கிறது.

இலங்கையில் vernacular மற்றும் sectarian education காரணமாக படித்தவர் தொகை உயர்ந்திருக்கலாம் ஆனால் படிப்பின் தரம் கடுமையாக பாதிக்கப்படிருக்கிறது. அதைவிட இந்த கல்வித்திட்டம் கொடுத்த கல்வியறிவு மற்றும் வாழ்க்கைத் திறன் பயிற்சியால் பல இலட்சம் உயிர்களை காவு கொண்ட யுத்தத்தை தவிர்க்க முடியவில்லை என்பதை விட யுத்தத்தை பிளவுகளை அழிவுகளை கொண்டு வந்ததற்கு ஒரு பிரதான காரணமாக இந்த வகுப்புவாத இன, மத, மொழி மையக் கல்வி விளங்கியுள்ளது என்பதை சற்றேனும் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்தித்தால் இலகுவாக விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

Drammen நகரசபையின்

பாகுபாடு

மனித நேயம் நிறைந்த நாடாக உலகில் பெயர் பெற்ற நோர்வே நாடு, உலகில் எங்கெல்லாம் போரினாலும், இயற்கை அனர்த்தத்தினாலும், வறுமையினாலும் மக்கள் அவஸ்தைப் படுகிறார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம் உதவிக்கரம் நீட்டி ஆதரவு கொடுக்கும் முதன்மை நாடாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தம்மால் இயன்றவரை ஏராளமான அவதியுறும் மக்களை வரவேற்று அகதி அந்தஸ்த்து கொடுத்து, பாகுபாடற்ற முறையில் மிகவும் சுந்திரமாக வாழ வைத்து வருகிறார்கள்.

2022 மார்ச் 24ம் நாளில் உக்ரேன் - ரசிய யுத்தம் தொடங்கிய பின்னர் ஏராளமான உக்ரேன் மக்கள் அகதிகளாக நோர்வே நாட்டுக்குள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது வரவேற்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மிகப் பெருமளவில் சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதேவேளை ஆப்கானிஸ்தான், சோமாலியா, சூடான் போன்ற நாடுகளிலிருந்து ஆதரவு தேடி தஞ்சம் கோரி வரும் மக்களை அரவணக்க பின்வாங்குகிறார்கள் என்பது பல மனித நேயப் பணியாளர்களின் பார்வையாகும்.

அதனை நிரூபிக்கும் வகையில் கடந்த மார்ச் 13 அன்று Drammen நகரசபையில் “உக்ரேனிய அகதிகளை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்று முடிவு செய்து அறிவித்துள்ளது அந்நகரசபை. மிகப்பெரும் இனவாதத்தினையும், மிகப்பெரும் பாகுபாட்டினையும் இந்நகரசபை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இதற்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களும், விமர்சனங்களும் பலவிடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. Drammen நகரசபை தனது முடிவை வெளிப்படையாக தெரிவித்துள்ளது, ஆனால் வேறுபல நகரசபைகள் தமது முடிவுகளை திறந்த மனத்தோடு வெளிப்படுத்தாது, அதே பாகுபாட்டுடன் செயல்படுகிறார்களோ என்ற சந்தேகம் எழவே செய்கிறது.

இனவாதம், நிறவாதம், பாகுபாடு போன்றன சட்டவிரோதமானது. இவற்றுக்கு எதிராக பணியாற்ற பல தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புக்களை ஊக்குவிக்கும் நாடிது. அனைத்து மக்களையும் சமனாக பார்க்கும் பண்பினைக் கற்றுக்கொடுக்கும் நாடிது. Drammen நகரசபையின் முடிவானது நோர்வே வாழ் மனிதநேயப் பணியாளர்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றத்தினை கொடுத்துள்ளது. அதேவேளை நோர்வே ஊடகங்களும் இதனை முக்கியத்துவப்படுத்தி, அந்த முடிவுக்கு எதிராக விவாதங்களை தொகுத்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் நோர்வே பிரதமர் Jonas Gahr Store அவர்களிடம் NRK ஊடகம் இது பற்றிக்கேட்ட போது “இவ்வாறான முடிவு சட்டவிரோதமானது, இந்த முடிவினை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது” என தெரிவித்துள்ளார்.

இருப்பினும் Drammen நகரசபை எடுத்த இந்த சட்டவிரோதமான முடிவுக்கு காரணமான அல்லது பின்னணியில் உள்ள அரசியல் காட்சிகள் எவை என்பது நோக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாகும்.

நேமி

என்கிற த்ஜ்

தமயந்தி எழுதும் தொடர்-5

இருவரும் சுமார் ஒருமணிநேரம் தூங்கியிருப்போம். விழித்தபோது காற்று இன்னும் சற்றுப் பலமாக வீசிக்கொண்டிருந்தது. தோணியை விட்டு இறங்கி வடக்குத்திசை நோக்கிய எமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். இல்லை அவளது பயணத்தில் கரம் கோர்த்தபடி நானும் அவளோடுகூடவே அடைந்து செல்கிறேன்.

“உனது நல்லாயன் என்னவானான் என்பதைச் சொல்லி முடி தங்கராசு” என்றான் நேமி.

“கதை சொல்லத் தொடங்கமுதலே உறங்கி விட்டாயே நேமி. பின் எப்படி...?”

“உறக்கத்திலேயே நீ சொன்ன பாதிக் கதைவரை கேட்டேன். வழி தவறிய ஆட்டைக் கண்டு பிடித்தாரா உனது மேய்ப்பன்?”

விட்ட இடத்திலிருந்து நல்லாயன் கதையை நடந்தபடிக்கே சொல்லி முடித்தேன். கதை சொல்லி முடிக்கும்வரை மவுனமாகவே கேட்டுக்கொண்டு நடந்தவள், முடிவில் சிரித்தாள்.

“ஏன் சிரிக்கிறாய், கதை பிடிக்கவில்லையா நேமி?”

“மேய்ப்பர்களும், மீட்பர்களும் சொல்லித் தந்த கதையை நீ மிகச் சுவையாகவும் அழகாகவுமே சொல்லுகிறாய் தங்கராசு”

“கதைக்குள் படிப்பினை உண்டல்லவா?”

“ஆமாம், ஆமாம். ஒற்றை உயிரியின் இருத்தலுக்காக ஒரு கூட்டமே கை விடப்படலாம், சிதறடிக்கப்படலாம் என்றதான புகட்டுதல், படிப்பினை இதற்குள் மறைந்திருக்கிறதுதான். மறைந்திருக்கிறதென்ன, நேராகவே சொல்லப் படுகிறதே தங்கராசு...?”

“வழிமாறிப்போன ஆட்டை கண்டடைய முயல்வது நல்ல மேய்ப்பனின் கடமைதானே நேமி?”

“ஆனால், மீதி தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகள் வேட்டையிருக்களால் சிதறடிக்கப் பட்டு விடுமே தங்கராசு...?”

“அவை தொழுவத்துக்குத் தாமாகவே திரும்பிவிடும்”

“அவை மேய்ச்சல் நிலத்துக்கு சுயமாக வருவதும், பட்டிக்கு மீள்வதுமல்ல பிரச்சனை, விலங்குகாளால் வரும் ஆபத்துக்கள் பற்றித்தான் நான் கேட்கிறேன்”

“இப்போ என்னவென்கிறாய்?”

“தாக்க வரும் விலங்குகளிடமிருந்து தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளும்படிக்கு மந்தைகளுக்குத்

தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்கிறேன். மீப்பர்களிடமும், மேய்ப்பர்களிடமும் தம்மை ஒப்பிவித்துவிட்டு புல் நுனியை மேய்ந்து கொள்வதிலும், அதை அசைபோடுவதிலும் மட்டும் இருக்கக் கூடாது என்கிறேன்” “சரிதான், ஆனால் அது அழுத்தம் கொடுப்பது வேறொன்றுக்கு, அதாவது ஒவ்வொரு உயிரியும் முக்கியமானது என்று”

“ஆஹா..., இப்படி ஒன்றும் உண்டா...? நல்லது” என்னைப் பார்த்து ஒரு சிரிப்பை உதிர்த்தபடியே நடந்தாள்.

“இளவரசி நேமி, அவசரப் படாதே. நான் சொல்வதை சற்று நிதானமாகக் கேள். நல்லாயன் கதை சொல்ல வரும் சேதி வேறொன்று”

“தங்கராசு, நீ நீட்டி முழக்கி, அலங்காரங்களோடும், சுவை மிகுதியாகவும் சொன்ன கதையின் மூலத்தை ஒரு தடவை நான் சொல்கிறேன் சரிதானா எனப் பார்த்துக்கொள்”

“சரி”

“உங்களில் ஒரு மனிதன் நூறு ஆடுகளை உடையவனாயிருந்து, அவைகளில் ஒன்று காணாமற்போனால், தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் வனாந்தரத்திலே விட்டு, காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டு பிடிக்குமளவும் தேடித்திரியானோ?”

கண்டுபிடித்தபின்பு, அவன் மகிழ்ச்சியோடே அதைத் தன் தோள்களின்மேல் போட்டுக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து, சிநேகிதரையும் அயலகத்தாரையும் கூட வரவழைத்து: காணாமற்போன என் ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தேன், என்னோடுகூட மகிழ்ந்திருங்கள் என்பான் அல்லவா?

அதுபோல, மனந்திரும்ப அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமான்களைக் குறித்து மகிழ்வு உண்டாகிறதைப் பார்க்கிலும் மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியின் நிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

இதுதானே தங்கராசு அந்தக் கதை?”

“ஆமாம். இது... இதுதான் அது”

“அப்போ..., தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும் மந்தைவெளியில் விட்டுவிட்டு, பாவப் பள்ளத்தாக்கில் கிடக்கும் என்னை மீட்டெடுத்துத் தோள்களில் சுமந்து செல்ல வந்த மீட்பன் என்கிறாயா உன்னை?”

“ஐயவேறா இளவரசி நேமி! அறுகம்புல்லின் நுனியளவுகூட நான் அப்படிச் சிந்தித்ததில்லை. என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்காதே. நான் ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் என்றே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதனால் எனக்குப் பிடித்தமான ஒரு மேய்ப்பனின் கதையை சொன்னேன். நீ அதை சுவைக்கக் கூடும் என்றும் எண்ணினேன். அவ்வளவுதான்.”

“சரி சரி பதட்டமடையாதே தங்கராசு. தந்தையர் உலகம் கற்பித்துத் தந்த இத்தகைய பல்கிப் பெருகிய கதைகள் ஏராளம். நீ பதறாதே” சிரித்தபடியே சொன்னாள் நேமி.

எங்கள் இருவரினதும் கரைநீளப் பயணம் நீண்டுகொண்டே போனது.

“இப்போது எனக்குக் குளிரவில்லை, உனது பருத்திப் போர்வையை நீயே போர்த்திக்கொள்” என்றபடி போர்வையை எனது தோள்மீது போட்டாள். நீண்டதூரம் நடந்துகொண்டே இருந்ததால் எமது உடல்களும் சூடாகியிருந்தன. போர்வை முக்கியத்துவமற்றுப் போயிருந்தது. அவள் எனது தோள்மீது போட்ட பருத்திப் போர்வையை எடுத்து எனது இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிக் கொண்டேன்.

கரங்களைக் கோர்த்தபடியே தொடர்ந்தது எம் இருவரதும் கரைநீளப் பயணம்.

கிழக்கில் அந்தப் பிரகாசமான வெள்ளி தோன்றியது. அவள்தான் அதை முதலில் கண்டாள்.

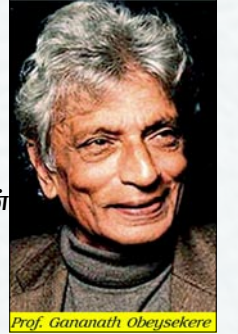
பயணம் தொடரும்..

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

இலங்கையின் தேசியவாதக் கதையாடலில் சிங்கத்தின் பங்கு முக்கியமானது. சிங்களவர்கள் தங்களை சிங்கத்தின் வழித்தோன்றல் என்று கருதுகிறார்கள். அதை நம்பும்படியான கதையொன்றும் மகாவம்சத்தில் உள்ளது. அந்த அபத்த நகைச்சுவையை இக்கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

இலங்கையின் முக்கிய தேசிய சின்னமாக வாளேந்திய சிங்கம் தேசியக் கொடியில் உள்ளது. இலங்கையின் முதன்மையான தேசிய சின்னமாக சிங்கம் உருப்பெற்றிருந்த போதும் அதன் வரலாறு குறித்த கேள்விகள் இன்றும் பதிலளிக்கப்படாமலேயே உள்ளன. இலங்கையின் தேசியக் கொடியில் இருக்கின்ற வாளேந்திய சிங்கம் என்பது டச்சுக்காரரின் ஆட்சியின் போது அவர்களின் சின்னமாக இருந்தது என்றும் அதன் வழிப்பட்டே அது இலங்கையரின் கொடியில் இடம் பெற்றது என்று ஆதாரங்களோடு கணநாட் ஓபயசேகர எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

Prof. Gananath Obeyesekere

சிங்கங்கள் தேசிய சின்னங்களாகவும், கொடியிலும் ஏனைய பல வகைகளிலும் உலகெங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிங்கங்கள் சக்தி, வலிமை மற்றும் தைரியத்தின் சின்னங்கள். பண்டைய மகிமையின் மாயையில், உலகெங்கிலும் உள்ள மன்னர்கள் இந்த விலங்குகளை பல்வகைப்பட்ட உருவங்களாக உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆரம்பகால பேரரசுகள் தோன்றியதிலிருந்து கொடிகளில் இந்த விலங்குகள் இடம்பெறத் தொடங்கின. வெனிஸ் போன்ற குடியரசு அமைப்பு முதல் பெர்சியாவின் பெரிய பேரரசுகள் வரை, தனிப்பட்ட சிங்கங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள கதைகள் வேறுபட்டன, ஆனால் இவை எல்லாம் சொல்கிற முக்கிய செய்தி யாதெனில் சிங்கம் என்பது பெருமையையும் சக்தியையும் குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக, சிங்கங்கள் மற்றும் கொடிகளுக்குப் பின்னால் உள்ள வரலாறு, கடந்த கால சமூகங்கள் தங்களைப் பற்றி எப்படி நினைத்தன என்பதையும், கடந்த ஆட்சியாளர்கள் தங்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் எப்படி நினைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

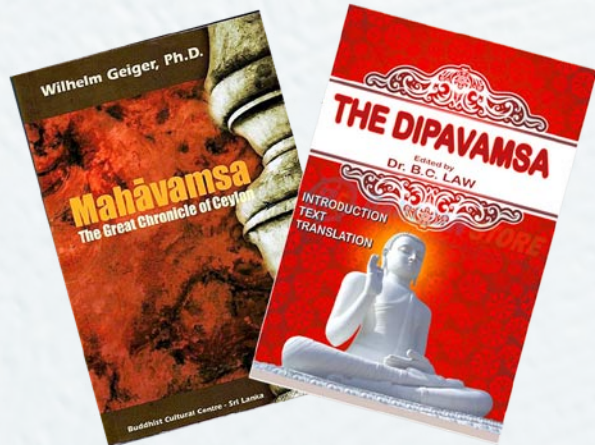
சிங்களவர்கள் தங்களைப் பற்றி சிந்திக்கும் விதத்திற்கு விஜயனின் கதை அடிப்படையாக உள்ளது. சிங்கத்திலிருந்து தோன்றிய இந்த தவறான இந்திய இளவரசர் தான் இலங்கைக்கு நாகரீகத்தை கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர். ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அல்லது ஆறாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பௌத்த துறவிகளால் எழுதப்பட்ட மகாவம்சத்தில் அவரது கதை இருக்கின்றது. இது பல சிங்களவர்களால் கிட்டத்தட்ட

புனிதமான அதிகாரத்தைப் பெற்றது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இன அரசியலுக்கு முகங்கொடுத்து சிங்களத் தேசியவாதம் தன்னை வடிவமைத்து உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட நவீன யுகத்தில், விஜயனின் கதையின் தாக்கங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை. பெருமளவிற்கு, அதன் முக்கியத்துவம் பின்வருவனவற்றை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தியதில் உள்ளது. சிங்களவர்கள் தீவின் இயற்கையான வாரிசுகள், சிங்கள இனத்தை நிறுவியவர் ஒரு “ஆரியர்”, அந்த நிலம் பௌத்த சமயத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

விஜயனின் கதையைச் சுருக்கமாகப் பார்த்துவிடலாம். இலங்கை அரசர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் காவியமான மகாவம்சம், இந்தியாவின் வங்க சாம்ராஜ்யத்தின் இளவரசி சுப்பாதேவி எப்படி சிங்கத்தால் கடத்தப்பட்டு, அதனுடன் வாழ்ந்தபோது கர்ப்பமானாள் என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறது. அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன. சிங்கபாகு என்ற மகன் (இங்கு சிங்க என்றால் சிங்கம், பாகு என்றால் பாதுங்கள்) சிங்கசீவலி என்ற மகள். சிங்கம் மூவரையும் பத்திரமாக ஒரு குகையில் வைத்திருந்தது. சிங்கபாகுவுக்கு 16 வயதாக இருந்தபோது, அவர் தனது தாய் மற்றும் சகோதரியுடன் சிங்கத்திடம் இருந்து தப்பினார். ஆத்திரமடைந்த சிங்கம் பல கிராமங்களில் தனது குடும்பத்தைத் தேடியது. குடும்பம் கிடைக்காத நிலையில் கோபடைந்து கிராமத்தவரைத் தாக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. கிராம மக்களைக் காப்பாற்ற சிங்கபாகு தனது தந்தையான சிங்கத்தைக் கொன்றார். பின்னர் அவர் சிங்கபுர என்ற நகரத்தை உருவாக்கினார். தனது சகோதரியான சிங்கசீவலியை மணந்தார். அவர்களுக்குப் பிறந்த முதலாவது குழந்தையே விஜயன். அவரையே மகாவம்சம் இலங்கையின் முதல் மன்னன் என்று குறிக்கிறது. இதனால் சிங்களவர்கள் விஜயனின் வழித்தோன்றல்கள். அதனால்தான் இலங்கையை சிங்க தேசம் என்று அழைக்கிறார்கள். இது இலங்கைக் கொடியில் சிங்கம் இருப்பதற்கான கதைகளில் ஒன்று. விஜயனின் கதை, மிகவும் பௌத்தமானது அல்ல என்று ஓபயசேகர சுட்டிக்காட்டுகிறார். அதற்கு இரண்டு அடிப்படைகளை அவர் முன்வைக்கிறார். முதலாவது சகோதர்களுக்கிடையிலான உறவில் பிறந்த குழந்தையே விஜயன். இரண்டாவது விஜயனின் தந்தையான சிங்கபாகு தனது தந்தையைக் கொலை செய்தவர். இரண்டுமே பௌத்த தர்மநெறிகளுக்கு முரணானது. அது பௌத்த மதத்திற்கு எதிரானதாக இருந்தபோதும் சமூகத்தில் அது ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான ஒரு கட்டுக்கதையாக இருக்கிறது. சிங்களவர்களின் பூர்வீகக் கட்டுக்கதையான இதன் சமூகவியல் முக்கியத்துவம் அவர்களுக்குத் தேவையானதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக தோற்றம் மற்றும் இனத்தை மையமாக வரையறுக்கும் தொன்மங்கள் தவிர்க்கவியலாதனவாகின்றன.

மக்கள் தங்கள் தோற்றம் மற்றும் அடையாளத்துடன் தொடர்புடைய கடுமையான சிக்கல்களை வரலாற்று மாற்றங்களின் விளைவாக எதிர்கொள்ளும் வரை ஒரு குழுவின் அடையாளம் பற்றிய சிறிய விவாதத்தை செய்வதற்கு அனுமதி இருக்கும். இதுதான் உலகளாவிய வரலாறாகும். ஆனால் ஆச்சரியப்படும் வகையில் இலங்கையின் நீண்ட வரலாறு முழுவதும் (மிகச் சிறிய குழுக்களிடையே சமகாலச் சவால்களைத் தவிர) இந்தக் கட்டுக்கதை குறித்து இதுவரை யாருமே கேள்வி எழுப்பவில்லை. தீபவம்சம் (நான்காம் நூற்றாண்டு) மற்றும் மகாவம்சம் (ஆறாம் நூற்றாண்டு) ஆகியவற்றில் அதன் ஆரம்பக் குறிப்புகளில் கூறப்பட்டவை எதுவித கேள்விகளோ மாற்றங்களோ, விசாரணைகளோ இன்றி அவ்வாறே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒரு சிங்கத்துக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் எவ்வாறு குழந்தை பிறக்கும் என்ற அடிப்படையான எளிய கேள்வியைக் கூட யாரும் கேட்கவில்லை. இந்தக் கதையை பல அறிஞர்களின் பாலி நூல்கள் மற்றும் பிரபலமான சிங்கள சரித்திரங்கள் அதிக மாற்றமின்றி குறிப்பிடுகின்றன.

இலங்கையின் வரலாற்றுவரைவியலில் சிங்கபாகு சிங்கத்துக்கும் மனிதப் பெண்ணுக்கும்

பிறந்தது கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாதது போல சிங்கபாகு தந்தையைக் கொன்றதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப் படவில்லை. சிங்கபாகுவின் கதையானது கிராமச் சடங்குகளில் தெளிவான கவிதைப் பதிவுகளாகப் பாடப்படுகின்றன. மேலும் நவீன இலங்கையில் மிகவும் பிரபலமான நாடகம் எதிரிவீர சரச்சந்திராவின் “சிங்கபாகு” ஆகும். இது உண்மையான தொன்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அழகாக நகரும் கவிதை நாடகமாகும். 1961ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 31ம் திகதி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் திறந்த நாடக அரங்கில் (பண்டைய கிரேக்க நாடகமரபின் வழிப்பட்ட இலங்கையிலுள்ள ஒரேயொரு அரங்கு) முதன்முறையாக மேடையேற்றப்பட்டது. இது இரண்டு விடயங்களைச் செய்தது. முதலாவது சிங்கபாகு கதையை வெகுமக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது. இரண்டாவது சிங்கபாகு என்ற தொன்மையை உண்மை வரலாறாக மக்களின் மனங்களில் பதித்தது.

கடந்த அரைநூற்றாண்டுகால சிங்கள இலக்கியங்களில் உள்ள அடிப்படை மாறுபாடு புராணத்தின் ஒரே விவாதப் புள்ளியுடன் தொடர்புடையது. மகாவம்சம் வெளிப்படையாகக் கூறுவது போல் மகன் எப்படித் தெரிந்தே தன் அன்பான தந்தையைக் கொன்றான்? இந்த வினாவுக்கு இவ்விலக்கியங்கள் சொல்கிற பதில்: சிங்கம் தனது சொந்த தந்தை என்பது மகனுக்குத் தெரியாது. இது குறித்துக் கருத்துரைக்கும் ஓபயசேகர: “ஒரு பொது அறிவுக் கண்ணோட்டத்தில் இது அபத்தமானது, ஏனெனில் மகன் தனது தாய் மற்றும் சகோதரியுடன் புறப்படுவதற்கும் சிங்கம் கொல்லப்படுவதற்கும் இடையில் அதிக காலம் கடக்கவில்லை. எனவே தனயனால் தந்தையை அடையாளம் காணவியலாது போயிராது”. சிங்கபாகு புராணம், தந்தையைக் கொன்றதற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை, இதனோடு தொடர்புடைய பௌத்த நெறிமுறைப் பிறழ்வுகள் குறித்த கவலைகள் எதுவுமற்றுப் பேசாமல் இருப்பது வியக்க வைக்கிறது. குறிப்பாக பௌத்த மதத்தின் அறப் போதனைகளால் மையங்கொண்டதொரு சமூகம் எவ்வாறு சிங்கபாகு புராணத்தை எதுவித கேள்விகளுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளவியலும் என்ற வினா யதார்த்தமானது.

இதை விளங்கிக்கொள்ள இலங்கையின் வரலாற்றின் இரண்டு சமாந்தரமான செல்நெறிகளை நோக்க வேண்டும். ஒன்று சிங்கத்தின் மக்களின் தோற்றம் பற்றிய சிங்கள வரலாறு, மற்றொன்று இலங்கையில் பௌத்தத்தை அறிமுகப்படுத்திய நிகழ்வுகளைக் கொண்ட பௌத்த வரலாறு. இரண்டும் விஜயனின் பிற்கால சந்ததியான தேவநம்பியதீசனின் (கிமு 250-210) ஆட்சியில் ஒன்றிணைகின்றன. அதன்பின்னரான சிங்கள வரலாறு என்பது பௌத்த வரலாறாகும்.

பௌத்தத்தின் வரலாற்றிலும் தந்தை தனயனைக் கொல்வது நிகழ்கிறது. மகாவம்சம் இலங்கைக்கு புத்த மதத்தை அறிமுகப்படுத்திய அசோகரின் வம்சமான மௌரியாக்களின் தோற்றத்தைக் குறிக்கிறது. புத்தரின் நண்பரும் சாதாரண பக்தருமான பிம்பிசாரரின் ஆட்சியில் இக்கதை தொடங்குகிறது. அக்கதையில் பிம்பிசாரரின் மகனான அஜாதசத்து தனது தந்தையை கொன்றார். இந்த கட்டுக்கதை மகாவம்சத்தில் விவரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் இது புத்தர் புராணத்துடன் உள்ளார்ந்த தொடர்புள்ளதால் புத்த பாரம்பரியத்தில் நன்கு அறியப்பட்டதாகும். சிங்கபாகு தந்தையை கொன்றதை சிங்கள-பௌத்த வரலாற்றில் ஏன் கேள்விக்குள்ளாக்கவில்லை என்பதை பௌத்த வரலாற்றின் பின்புலத்தில் புரிந்து கொள்ளவியலும்.

சிங்கத்தின் மக்களாக சிங்களவர் தங்களை அறிவித்துக் கொண்டாலும் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகால வரலாற்று ஆய்வுப்புலத்தில் இந்த கதையாடல் கேள்விக்குள்ளாக்கப்

பட்டுள்ளது. இலங்கையின் வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க சர்ச்சைக்குரிய கட்டுரையை எழுதியவர் ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்தன. அவரின் “சிங்கத்தின் மக்கள்: வரலாற்றிலும் வரலாற்றுவரைவியலிலும் சிங்கள அடையாளமும் கருத்தியலும்” (The People of the Lion: The Sinhala Identity and Ideology in History and Historiography) என்ற கட்டுரை இந்தக் கட்டுக்கதைகளை நுணுக்கமாகவும் அறிவார்ந்த பாணியிலும் விமர்சித்தது. அவர் முக்கியமான இரண்டு வினாக்களை எழுப்பினார். முதலாவது, இலங்கையின் முதலாவது மன்னர் ஒரு புலம்பெயர்ந்தவர். அவர் இந்நாட்டுக்குரியவரல்ல. எனவே “மண்ணின் மைந்தர்கள்” என்று எவ்வாறு சிங்களவர் தங்களை அழைக்க முடியும். இரண்டாவது அத்த துர்ச்செயல்களுக்காக தந்தையாலேயே நாடுகடத்தப்பட்ட ஒருவர் ஒரு இனத்தின் முன்னோடியாக, நிறுவனராக இருக்க முடியுமா? விஜயனின் வரம்புமீறிய செயல்களை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துவது?

சிங்கம் என்ற சின்னம் தொடர்பாக குணவர்தன பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்: “பண்டைய தென்னிந்திய அரசர்கள் சிங்கத்தை தங்கள் சின்னமாக வைத்திருந்தார்கள். குறிப்பாக பல்லவர்களின் சின்னமாக சிங்கம் இருந்தது. இதன்வழிப்பட்ட சிங்கள உயர்குடிகள் சிங்கத்தை தங்களது சின்னமாக்கினார்கள். மகாவம்சம் அடிப்படையில் இலங்கையினதோ மக்களதோ வரலாறல்ல, அது சிங்கள உயர்குடிகளின் வரலாறு.”

ஒரு கட்டுக்கதையின் வழிப்பட்டதான சிங்கத்தின் கதைக்கு தந்தையைக் கொன்ற இன்னொரு இலங்கை அரசன் அதற்கான உருவக் கதையாடலைக் கொடுத்தான். காசியப்பன் தான் கட்டிய சீகிரிய அரசன்மனையின் சில கட்டடக்கலை அம்சங்களின் மூலம் சிங்கத்தின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தினார். இந்த நினைவுச்சின்னத்தின் முக்கிய அம்சம் சிங்கத்தின் பாரிய உருவமாகும். அரச குடியிருப்புகள் பாறையின் உச்சியில் இருந்தன. அரசர் தனது அடுக்குமாடி குடியிருப்பில் இருந்து இறங்கி, சிங்கத்தின் வாய் வழியாக, சிங்கத்தின் குடலில் இருந்து வெளிப்பட்டார். இதன்மூலம் தான் சிங்க வம்சத்தின் பிரதிநிதி என்ற அடையாள அரசியலைத் செய்தார். இந்தக் கட்டடக்கலை, அரசாட்சியில் பண்டைய தொன்மங்களின் தோற்றப்பாடு வெளிப்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்தது. இவ்வாறே சிங்கம் தேசியவாதக் கதையாடலின் மையமானது.

இந்தக் கதையாடலின் உருவாக்கத்தில் சிங்கள உயர்குடி நலன்கள் எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. அவை எவ்வாறு இனத்துவ வேறுபாடுகளைத் தூண்டி தம் நலன்களைப் பேணின போன்ற விடயங்களை குணவர்த்தன ஆழமாக ஆராய்கிறார்.

அதேபோல ஒல்லாந்தக் கொலனியாதிக்கச் செல்வாக்கு எவ்வாறு இலங்கைக் கொடியில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது என்பதை கணநாட் ஓபயசேகர ஆராய்கிறார். இவற்றை அடுத்த கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

மன்னித்துக்கொள்ளடி சியானுசியா

-Thamayanthi-

கிழித்தெறியப்பட்ட தாழங்குருத்தாய் நீ சிதைந்து கிடக்கையில்
மௌனக்குடைக்குள் முகம் மறைத்து கடந்து செல்கிறோம் நாம்
எதையுமே நாங்கள் கண்டுகொள்ளவில்லை.
எதையுமே நாங்கள் கேள்விப்படவில்லை என்ற
கோழைச்சாயங்கள் பூ சப்பட்ட
கோழிக்குஞ்சுகளான உடல்களைச் சுமந்துகொண்டு.

உயிரறுந்த உனது உடலின்மீது
குந்தியிருந்து குமைந்தழுத காற்று
எம்மைத் துரத்திவந்து மூச்சுக் குழாய்களுக்குள்
துளையிட்டு உட்செல்கிறது
உனது இறுதி மூச்சின் ஒப்பாரியை குத்தீட்டிகளாய் சுமந்துகொண்டு.
ஆயினும் நாங்கள்
ஐந்து புலன்களையும் ஆராருக்கோ
அறுதிப் பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்தவர்களாய்
செப்பனிடப்பட்ட அழுத்தமான தெருக்களில்
எங்கள் சவங்களை நாமே சுமந்தபடி அடைந்து செல்கிறோம்.

ககனவெளியைக் கிழித்துவந்து கடற்புறாவொன்று கேட்கிறது
எல்லாம்வல்ல தேவாதி தேவர்களில் நீயும் ஒருவன்தானே என்று
மறுதலித்தபடி ஓடுகிறேன்.
மீண்டும் கேட்கிறது. அவர்களோடு நீயும் இருந்தாயல்லவா என்று.
மறுதலிக்கிறேன்.
மீண்டும், மீண்டும் கேட்கிறது
நாலாம் முறையும் மறுதலித்தபடி கரைநீளம் ஓடுகிறேன்

அமைதியாய் அழுதபடி கிடந்த கடல்
ஆர்த்தெழுந்து கரையேறிவந்து காறித்துப்பிவிட்டுப் போகிறது முகத்தில்.
வக்கற்றுப்போன வார்த்தைகளையும்
திக்கற்றுப்போன தீர்க்கதரிசனங்களையும்
எழுந்து நடக்க திராணியற்ற கோபங்களையும் வைத்துக்கொண்டு
என்ன செய்துவிடமுடியுமென்னால்...?

ஆனாலும் நம்புகிறேன்.
கரைகள்தோறும் உன்னைச் சுமந்துதிரியும் காற்று ஒருநாள்
மண்டாவும் கையுமான வீரபத்திரராய் எழுந்தாடும் என்று.
அதிலொரு கொம்பாய் நானுமிருப்பேனென்று.

நெட்டாண்டு - தேன் தமிழ்தழ்

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

February 29
(Leap Year - Skuddår)

மாசி 29ஆம் திகதியில் பிறப்பவர்களுக்கு நான்கு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவைதான் பிறந்ததினம் வருவதை அறிவோம். இது “நெட்டாண்டு என்று” தமிழிலும், Leap Year என்று ஆங்கிலத்திலும், Skuddår என நோர்வேஜியன் மொழியிலும் அழைக்கப் படுகின்றது. பருவகால மற்றும் வானவியல் ஆண்டுடன் உலக பாவனையிலிருக்கும் நாட்காட்டியை சம்பந்திக்கும் வகையில் கணிக்கப் படுகின்றதையே “நெட்டாண்டு” (Leap Year) என்று சொல்கிறோம்.

தேன் தமிழ்தழ் இந்த வருடம் “நெட்டாண்டை” எட்டியிருக்கின்றது. ஆமாம், நான்காவது ஆண்டின் முதலாவது இதுதான் தங்கள் கையில் இப்போ தவழ்வது. இத்தகைய கொண்டாட்டத்தின் ஒரு அறிமுகமாக எமது இளையோர்களுக்கான ஒரு தகவற் பக்கமே இதுவாகும்.

Waldemar Carlsen, 29. februar 1880இல் Kristianiatpý (இன்றைய ஒஸ்லோ) பிறந்த இவர் ஒரு நோர்வேஜிய எழுத்தாளர், இதழாசிரியர், முற்போக்காளர்.

இவர் தனது 17வதில் Nydals verkstedஇல் தனது பணியைத் தொடங்கினார். தொடர்ந்து, 1903ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிறிஸ்டியானியாவில் (Oslo) இயங்கிவந்த பாய்மரக் கப்பல்களுக்கான பாய்த்துணிகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் (Christiania Seildugsfabrik) பணியாற்றினார். நோர்வேயின் தென்கிழக்குப் பிரதேசங்களில் தொழிலாளர் அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கான பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்ததோடு, தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக பல்வேறு பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்தார். அதேவேளை நோர்வேயின் முதலாவது பாரிய வேலைநிறுத்தமும் இக்காலகட்டத்திலேயே நிகழ்கிறது.

Waldemar Carlsen
29.02.1880 - 28.08.1966

தொடர்ந்து தொழிற்சங்கங்களின் எழுச்சியை உருவாக்குவதற்கான பணிகளை மேற்கொள்ள நாடுதழுவிய ரீதியில் தனது பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

1909இல் Slitets Mænd என்ற தனது முதலாவது நூலையும், 1910இல் இரண்டாவது நூலான Dragsug ஆகியதையும் வெளியிட்டார். 1910இல் இருந்து “Sol ungen”, “Framover”, மற்றும் “Glommendalens Social-Demokrat” ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார்.

இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தபின்னரும் இவர் பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார். இவர்பற்றிய விரிவான தகவல்களை எமது இளைய தலைமுறைகள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக பின்வரும் இந்த இணைப்பைத் தருகிறோம்.

<https://litteraturnettnordnorge.no/writer/waldemar-carlsen/>

Verdens Radiodag

Guglielmo Marconi

Italian physicist Guglielmo Marconi at work in the wireless room of his yacht Electra, c. 1920.

வணக்கம் சிறுவர்களே

உலக வானொலி (Radio) தினம் மாசி 13ஆம் திகதி உலகமெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இந்த வானொலியை யாரு கண்டுபிடித்தது என்று உங்களுக்கு தெரியுமா?

நாம் சில குறிப்புகளைத் தருகிறோம். அதனை கொண்டு நீங்களும் தேடலில் ஈடுபடுங்கள். குல்ஸ்மோ மார்க்கோனி என்ற ஒரு பெரும் கல்விமான் தான் வானொலியை கண்டுபிடித்தவர். இவரைத்தான் நாம் வானொலியின் தந்தை என்றும் கூறுவதுண்டு. இவர் இத்தாலி நாட்டில் பொலொனா நகரில் 1874 ஏப்ரல் 25ம் நாளில் பிறந்தவர். கம்பியற்ற தகவல் தொடர்பு முறையினை கண்டுபிடித்தவர்.

தனது பாடசாலைக் கல்வியை தவிர, வீட்டில் தனது தந்தையாரின் சிறிய நூலகத்தில் இருந்த அறிவியல் புத்தகங்களை வாசித்து தனது அறிவை வளர்த்துக் கொண்டவர்.

ஆம் சிறுவர்களே பொது அறிவுசார்ந்த நூல்களைத் தேடி வாசித்தவர்கள் தான் சிறந்த பயனுள்ள பல விடயங்களை கண்டுபிடித்து இந்த உலகுக்கு தந்து இவ்வலகை இயக்கி வருகிறார்கள். நீங்களும் உங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்திலாவது புத்தகங்களை வாசியுங்கள். வானொலியின் தந்தை என உலகில் அழியா புகழ் பெற்ற மார்க்கோனி போல் நீங்களும் உலகின் அறிவாளிகளாக போற்றப்படுவீர்கள்.

Bergen Tamilsk Avis

Ansvarlig redaktør: Julius Antonipillai - Adresse: Krohnegården 5b, 5146 Fyllingsdalen.- Telefon: 924 636 74

E-Post: ttoosai@gmail.com / antonipillai@hotmail.com

Org.nr: 926 840 320 - ISSN: 2703-8440

VIPS: 729129 - Konto: 3626 31 78585

(Print ISSN: 2703-8785)